

MOTERŲ IŠPAZINTIS

/ 50 /

Šiandien pakalbėsime apie moterų nuodėmes. Kitais laikais, norint surasti šiai temai medžiagos, būtų reikėję ir labai sėksti galvą, nes katalikė Lietuva jų, iš tiesų, beveik neturėjo. Ji buvo giliai religinga, bijojo Dievo ir dėl to buvo labai gera. Ji suprato prisiimtas pareigas, buvo ištikima šeimoje, Dievo baimėje auklėjo savo vaikus. O kai šiuose dalykuose moteris yra tvarkoje, tai kur kitur jai bevik ir nėra kaip nusidėti. "agilka, girtuoklė ar kitokie artimo skriaudike tokia nepasidaro, nes nuo to sulauko pati šeimos aplinka. Dabar gi, kada moteris taip didžiuojasi "susilyginusi" su vyru, galima sakyti, jog ir nuodėmėse su juo susilygino. Nuo seniau pasižymėjo ar ką darė tik vieni vyrai, dabar labai puikiai jiems talkininkauja moterys. Dėl to ir iš moteriškosios giminės turime pakankamai ir nebetikinčių ir nebelenkiančių bažnyčios, ir netų metais nebeinančių išpažinties, ir šeimose netvarkingai gyvenančių, ir girtuoklėujančių ir kalėjimuose bei lageriuose sėdinčių už vagystes, žmogžudystes ar kitokias neteisėbes visuomeni. O kai ateina kada nors išpažinties, tai ir jos, lygiai su panašiais vyrais, "nebesurenda" nuodėmių. Tai gi, iškyla reikalus ir joms padėti jas susirasti.

XXXXXXXXXXXXXXXX

albedamas apie moteris, aš čia turiu mintyje ištekejusias moteris: žmonas ir šeimų motinas, tačiau negalvoju apie tokias, kurios jaunamei natraukė bet kokius ryšius su tikėjimu ir neatlikinėja jokių religinių

veiksmų. Suprantama, kad tokios ir išpažinties jau nebeina. Dėl to beprasmiška tokioms apie tai ir kalbėti, nors jos dėl ko nors ir čia kai kada užsuktų. Aš čia kalbu apie tas moteris, kurios ateina dar atlikti velykinės, o kitos dar net porą kartų į metus atlieka išpažintį, bet tą jų išpažintis yra suakmenėjęs šablonas. Beveik visada, nežiūrint to, po kiek laiko būtų ateinama išpažinties ir kokis moteris ją beatliktų, išpažintis būna tik šitokis: "Susibarčiau, poterių nesukalbečiau, nepersišegnočiau, daugiau nebeatsimenu". Iš tokios išpažinties atrodo, jog visas žmogaus gyvenimas susiveda tik į persišegnojimą ar nepersišegnojimą, tik į ryto ar vakaro poterius. Atrodo, jog tik šitie dalykai padaro žmogų gerą arba nedorą. Nepersišegnojai prieš pietus, o ir turi grieką kaip jautį. Jeigu gi esi pripratęs šitą daryti ne tik prieš pietus, bet dar prieš pusrytį ar vakarienę, o dar labiau, jeigu nepersišegnojai ir pavalgęs - esi šventas kaip dangaus serafimas. Atrodo, lyg tokios moterys niekada nebūtų buvusios bažnyčioje, niekada nebūtų klausiusios pamokslų, ir niekada apie nieką kitą nebūtų girdėjusios. O jeigu kas nors tokioms kada pasako, kad persišegnojimas prieš valgį ar po jo nėra jau toks didelis geras darbas ir toks jau didelis skandalas, tai jos ima gelvoti, kad Aristas mokslie nieko nėra gero daugiau ir nebėra. O jeigu taip ir nepageilvoja, tai nuodėmių savyje jau ir nebesuranda.

O iš tiesų gyvenime ar tik tuo apsiriboja moterys? Ne. Kadangi jos moterys, reiškia kienu tai žmonos ar motinos, pirmiausia pasižiūrėkime į jas šioje srityje. Štai ji ištekėjusi. Daigi, nori nenori gyvena kokį tai šeimos gyvenimą. Koks jis

yra? Čia viso ko būna. Pirmoje eilėje nepa-
 doriausio elgesio su savo vyru, o tarp to -
 šeimos saugojimasis. Šito, dargi, beveik
 visos moterys ir nesisako. Kada iš ko nors
 tas dalykas nuodėmklasiui paaiškėja ir jis
 padaro pastabą, tai beveik visos atsako: "Man
 gydytojas uždraudė gimdyti". Ir norisi to-
 kios paklausti: "Tai kodėl tu tekėjai, jei-
 gu tau šeimos nereikia?" Dievas šeimos ne-
 sukūrė tik dėl lytinio pasisėmimo. Jeigu
 tu matei, kad negalėsi būti motina ar ir ne-
 norėjai tokia būti, tai reikėjo likti nete-
 kejusia. O jeigu jau ištekėjai, tai pirmoje
 eilėje reikėtų galvoti apie tai, kas čia
 Dievo laidžiams, o ne savo geidulio ar vyro
 valios. Pagaliau, jei būtų padaroma prasi-
 kaltimas prieš siškią Dievo valią, reikėtų
 bent prie to prisipažinti ir pasmerkti kaip
 prasižengimą, o ne šokti Dievui į akis, kam
 jis šitai, o ne kitaip sutvarke. Daleisime
 ir tokį atvejį, kada dėl ligos gydytojas
 liepia neturėti šeimos, bet kodėl gydytojas
 turi stovėti sukščiau Dievo? Jeigu Dievas
 laiko betikslį moterystės aktą neleistinu,
 tai kodėl tada nepagalvoti apie visišką
 susilaikymą, kad nebūtų prasikalstama prieš
 Dievą, o vis dėl to galvojama prieš siškią
 jo valią ir už tai savęs nepasmerkiant net
 išpažintyje. Juk sielos išganymas yra svar-
 beanis dalykas kaip kūno geidulių patenki-
 nimas. Jeigu taip atsitinka, tai galima pa-
 vadinti šeimos nelaimę, kuri abiems: vyrui
 ir moteriai atneša sunkumų, bet prie to ir
 sustoti. Gyvenimas šitokio atveju kaip bro-
 liui ir seseriai nei kiek nesunkesnis kaip
 tų, kurie iš viso dėl ko nors negali sukurti
 šeimos ir dėl to naudotis panašiais melonau-
 mais, kuriais nori naudotis tikrai vedusieji.
 Pagaliau, išskyrus šią eritį visur kitur
 žmonės ir priskaito tokiais atvejais nelaimę
 ir su tuo sutinka. "Neteko rankos, neteko

galimybės daug pasidaryti su ja, žmogus ir sutinka su faktu, kad jis vienarenkis ir dėl to neina daryti kokios nors žulikystės, nors ir labai norėtų. O čia visai priešingai daroma: gimdyti atsisekoma, o lytinį gyvenimą gyventi – ne. Gal kas taip ir daro, bet katalikai moteris reikia žinoti, jėg tai ne Bažnyčios pežiūre ir tikinčiesiems nevalia tokios laukti. O dar labiau, ją pamerkti besiginčijant su nuodėmklausiu. O svarbiausia kaip tik čia ir reiktų tokiuos klausimus risti, klausytis ir laikytis nuodėmklausio pasiūkinimų, jeigu nenorima būti prieš Dievą kaltai. O dažniausiai yra visiskai priešingai.

Tečiau su netvarkingu lytiniu gyvenimu reikalas nesibaigia. Kaip matome, čia turima savo nuomone, kad ir negindant, tai yra, sąmoningai seugantis šeimos, galima vesti lytinį gyvenimą ir tai neskaityti su nuodėme, nors Bažnyčios moralės mokslas visai ką kitą sako. Bet gyvenimas rodo, jog ir tokiems gudruoliams ne kartą prasišauna pro šalį: tampama tėvais prieš savo norą. Čia susiduriame su kitu baisiu dalyku: tokios nepageidaujamos gyvybės panaikinimu. Jeigu tai daro kiti, jų reikalas, tečiau kas galima pasakyti apie tai, kai taip daro katalikė moteris? Ir kas svarbiausia, kad šitai ji daro neskaitydama su už jokią nuodėmę. Irgi dėl to paties argumento: kad savęs neapsunkintų. Nepavyko belaidokaujant šeimos išvengti vienaip, stengiasi ją sumažinti kitaip. Dar visai neseniai viena moteris, keturių vaikučių motina man skundėsi, kaip jai neduoda kelio praeiti kitos moterys dėl to, kad ji tuos vaikus pagindė, o nepasidarė su abortu kaip jos. O tos moterys ne visos iš tokių, kurios jau nebeina bažnyčioje ir išpažinties. O jos, be abejo, nepagalvojo, kad ir toks kito masinimas daryti abortą

yra nuodėmė, nes tai masinimas į žmogštudystę. O kiek moterų tuose dalykuose duoda savo draugams įvairiausių patarimų, kaip gyventi, kad šeimos būnėtų, kaip daryti, kad atsiradusi išnyktų; kiek tokių, kurios vienaip ar kitaip padeda tai padaryti?

Tie dalykai apie kuriuos tik ką kalbėjau, atrodo, įeina lyg į šeimos "reikalų" raktą. O kiek yra visokiškosios šeimos neištikimybės, kuri gal būt nesiskaito moterystės piktnaudojimu ar negimnaisios gyvybės žudymu, o kitais vardais: flirtu, simpatijomis, tiesiogine svetimoteryste ar nepagrįstais įtarimais, jog kiti pusė yra neištikima, užsiuolimai, besaikiais reikalavimais ir t.t. O kiek negerų, negražių dalykų, kurie prie viso šito veda, kaip: neskaičinotos kalbos, nešvarūs anekdotai, dviprasmiški pasakojimai, lytinis ersinimas kitų ir savęs, gėlus juokas, nepadorūs šokiai, pasilinkimimai ir kt. Iš šios vietos dargi negalima pasakyti, kas yra nederoma ne tokių jai ištvirkėlių bernų ar mergų, o vedusiųjų ir pirmoje eilėje moterų.

O toliau - kitos gyvenimo sritys: kitų šeimyninių pareigų atlikimas. O čia įeina ir namų apyvoka, ir vaikų priežiūra bei jų auklėjimas, o pirmoje vietoje, religinis jų apšvietimas. Čia taip pat jų pačių religinė praktika. Kiek čia gali būti, ir iš tiesų yra dalykų, kurie turi būti padaryti tikinčiųjų moterų ir nepadaromi. Koks nuošimtis siandieną iš tikinčiųjų žmonių ir motinų rimtai kovoja už savo šeimos ir savo religingumą? Abai mažas. Dauguma jų sekmedieniais plaunasi belysnas, ir užsiminėja kitokiais užsiėmimais, kad tik nereikėtų stėti čia. Jeigu kada nors kokia patenka prie klausylos langelio ir paklausi, kodėl tik vieną kartą teateina išpažinties ar tik vieną

kartą /tą pačią dieną kada atėjo išpažinties/
teatejo mišių klausyti, gėmi beveik visų
tą patį atsakymą; "Kad negaliu". O kodėl
negali? "Kad sergu". O ta liga visoms irgi
tokia: "man širdis", "Man sėjauda kojas",
"Aš negaliu paeiti", "Aš negaliu stovėti",
"Aš negaliu klausytis kaip groja vargonai".
"ai šitai pasako 70 metų senelė, kažkaip sa-
vaine tikisi, kad taip ir yra. Bet šitokios
senelės šitai ir nesako. O sako žaliūksės,
po 100 ar daugiau kilogramų moteriškos, ku-
rios namuose viską pasidaro, daug kur nuei-
na ir nuvažiuoja ir sveikata nesiskundžia.
Kaip tik čia - visos be širdžių, be kojų.
Aš jau ne kartą esu pagalvojęs: "Nejaugi
daugumas mūsų amžius ir tai pačių stipriaus-
ių nupuolė nuo kojų? Nejaugi?"

Žinoma, gali ir taip būti. Bet da-
niausiai būna kitaip. Dauguma jų nebeneri
gyventi katalikiškai. Joms geriau užsiimti
spekuliacija, kuri ir suėda jų sekmadienius;
geriau leisvisu jaustis šeimos gyvenime,
linksmau gyventi visuomenėje, o su tikėjim-
u - ne jį galai.

Kol kas velykinės yra kur prasmukti, o
kunigų, atrodo, vis daugėja, kurie tada
vartus peklon atidaro labai plačiai, na ir
gyvena moteriškos. Kunigai praleidžia, reiš-
kia visas tvarkoje. O jeigu atsiranda dar
kur koks kveišas, kaip aš - nėra ko tokio
paistyti.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Bet, brangios moterys, jeigu jūs
dar norite dangaus net ir iki tol nupuolu-
sios, tai žinokite, kad visos toks gyvenim-
as turi atsispindėti išpažintyje. Visas, o
ne tik tai, kad jūs nepreilegnojote prieš
valgį ar po jo. Apie savo nuodėmes reikia
spręsti ne pagal save ir savo išmanymą, nei
pagal tokių pat draugų išmanymą ir niekingus

patarimus, bet pagal "rašnyčios mokymą, jeigu dar jūs save laikote Jos naremis. Ir konkrečiai - pagal jūsų nuodėmklausio nurodymus, kurių jums nevalia kritikuoti ir su kuriuo jums nevalia ginčytis prie klausyklos langelio, kuris geriau išmanote apie nuodėmes: jūs ar jis? Jeigu tikrai norite taisyti iš jus apipučusių blogybių, o pačios neišmanote kaip tai daryti, tai jūs bent klausykites to per išpažintį. Kada jūs bent gerą valią parodysite, o ne taip, kaip dabar: save apgaudinositež.

Čia reikėtų jums konkrečiai patiekti materišką sąžinės sąskaitą, kurioje atsipindėtų visos jūsų - moters - žmonos ar motinos gyvenimas pradedant nuo jūsų gūolio ir einant iki šios šventos vietos, bet aš čia to nedarysiu ir dėl laiko stokos ir dėl kitų priežasčių. Iš tos medžiagos, kurią čia patiekiau, kiekviena geros valios moteris ir pati susiras sau medžiagos, apie ką ji turi pasakoti nuodėmklausiu prie klausyklos langelio. Tokia pamėgins išigilinti į save ir į mūsų laikų gyvenimą ir pati suras dargi daugiau klausimų, negu aš čia paliečiau. Jeigu gi kas nenorės savęs išganyti, o tik stikineti įprastus formalumus dėl akių, tokioms ir sunkiausiai sąžinės sąskaitė, kurią čia padaryčiau, nieko nepedės.

Bebaigdamas noriu žodelį pasakyti ir jums, padoriosios moterys, kurios tokio gyvenimo negyvenate ir tokių nuodėmių neturite; kurios dar ir mūsų laimės tebesate mūsų senelių ir garbingųjų motinų dakros ir sekte jų pėdomis ir dėl to beveik nieko blogo savo gyvenime nedarote. Aš numanau, kad visą šį pamokslėlį jūs susirupinusios galvojote, kaip visą tai mums prisitaikyti: kaip atrasti savyje nuodėmių, kurių susieškėti reikalaujama, o jų neturima. Būkite

ramios. Jums nereikia jų ieškoti. Ir ačiū Dievui, kad nereikia. Kaip jūsėjote dainos išpažinties, taip ir eikite pasakodamos savo paprastą gyvenimą, kaip iki šiol. Jums nėra ko rūpintis tuo, ko nepadarote. Tai jūsų neliečia, kaip ir iš viso tai neliečia tų, kas išpažinties moka eiti ir nesako: "Prie tos klausyklos reikia drebėti". Brangios moterys! Geriau drebėti prie klausyklos einant į dangų, negu drebėti einant į pragarą prie klausyklės jausuti. Amen.

1967.11.27